

"להבת המידות"

(מנגינת "רבי יעקב אומר" - גולדמן)

"היא מוצאת והיא שלקה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנוכי הרה נתאמר הכר נא
למי החותמת והפתילים והמטה האלה"
(וישב פרק לח פסוק כה)
לא רצתה להלבין פניו... אמרה אם יודה מעצמו יודה ואם לא ישפוני ולא אלבין פניו,
מכאן אמרו גזת לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן ואל ילבין פני חברו ברבים
(רש"י ד"ה: והיא שלחה")

תמר הצדיקה עומדת לפני הכבשן,
להבות גבוהות אש ועשן,

כבת פהן שושאף לזר,
להשרף באש עליה נגזר,
יסורים קשים עונש אכזר.

אבל תמר הנקלמת את פיה חותמת,
ומיהוודה מבקשת הכר - נא החותמת,

ואם הוא יסרב להודות,
תבחר לקפץ עם הולדות,
לתוך הלהבות היוקדות.

כי נח לו לאדם שיפיל עצמו שיפיל עצמו לכבשן האש
ואל ילבין! ואל ילבין פני חברו! ואל ילבין פני חברו ברבים

משום כך תמר זכתה לצאצאים, שזכו לנסים נשגבים ומפלאים,
חנניה מישאל ועזריה הצדיקים, מאש שורפת אינם נזקים.

וגם אנו היולדים כאן בכיתה, נקבל פעת יחדיו החלטה,
גם אם חלילה יש ריב וקטטה, נמנע ממילות פגיעה והקנטה,

תמיד רק נדבר לחברים ולאחים, דבורים נעימים ומשמחים,
נאמר להם בכל הנדמונות מתמאה, את לבם נמלא בהנאה.

